

дражіе. Извѣстно е че гърци-те за множественно число въ средный-а родъ часто употребаватъ сказуемо-то въ единственно число.

2. Тоа исто може да речеме и за опредѣлительны-те слова.

а) Кога опредѣлительно-то е име прилагателно или мѣстоименіе, тога оно ся полага въ едно число, родъ и падежъ со слово-то що го опредѣлява.

б) А кога опредѣлительно-то е име существително тога ся согласува съ главно-то существително въ падежъ всякога, но въ родъ и число не всякога.

в) Въ послѣдний-а случай глаголь-а или прилагателно-то на сказуемо-то ся согласява въ родъ и число со главно-то существително, а не съ приложіе-то, което може да има при себе свое прилагателно, согласно съ него въ родъ и число. как-то: **Бсѣ чловѣцы сѣтъ ѿбразъ ѿ подобіе божіе. Ты еси ѹтѣшеніе ѿ прибѣжище мое.**

Тука тебе да замѣтне слѣдующе-то :

а) Кога прилагателно име и мѣстоименіе замѣнаватъ мѣсто на существително име и на подлежаще, тога они всегда са полнокончателни како напр. **Олѣпѣи прозираютъ, хремѣи хѳдять, прокаженни ѡчищаються, блаженни нищѣи.**